

העוררת: **עמותת ילדי העתיד (ע"ר 420-446-580)**
ע"י ב"כ עוה"ד טבאג'א חסאן
ת.ד 1100, כפר כאנה 1693000
טלפון: 052-9529012; פקסימיליה: 04-6725040

המשיב: **מדינת ישראל – משרד החינוך**
באמצעות הלשכה המשפטית של משרד החינוך
רחוב דבורה הנביאה 2, ירושלים
טלפון: 02-5603740; פקסימיליה: 02-5603840

החלטה

עמותת ילדי העתיד (להלן – "העוררת") הגישה את הערר שבפנינו כנגד החלטת המנהל הכללי של משרד החינוך, מר שמואל אבואב (להלן – "המנכ"ל"), מיום י"ב אדר א תשע"ט (17/2/2019) שעניינה בסמל מוסד 743583. בהחלטתו, **דחה** המנכ"ל, מכוח הסמכות שבסעיף 4 לחוק פיקוח על בתי ספר, התשכ"ט-1969 (להלן – "חוק הפיקוח" או "החוק"), את בקשת העוררת לרישיון לפתוח גן ילדים חדש בבועיינה-נוג'ידאת. לאחר שקראנו את טיעוני הצדדים בכתב ואת המסמכים שצורפו להם, ושמענו את טענותיהם בדיון שהתקיים ביום ז' אב תשע"ט (8/8/2019), החלטנו **לדחות את הערר**.

העוררת

העוררת היא עמותה שמפעילה גני ילדים בכפר בועיינה-נוג'ידאת. עד לשנת תשע"ח היא הפעילה גן ילדים אחד. לקראת שנת הלימודים תשע"ח העוררת ביקשה רישיון להפעיל שלושה גני ילדים, כלומר שני גני ילדים חדשים נוספים. בקשות העוררת עבור שני גני ילדים נדחו וערר כנגד החלטות המנכ"ל נדחתה על ידי ועדת ערר זו בהחלטתה מיום 13.2.2018 בערר 188/2017. לאחר ההחלטות בעניינה היא הפסיקה את פעילות גני הילדים והגישה ערעור מינהלי כנגד ההחלטה.

העוררת הגישה שתי בקשות חדשות להפעיל את שני גני הילדים בשנת הלימודים תשע"ט ובקשותיה נדחו על הסף בשל כך שבשנת הלימודים הקודמת היא הפעילה את הגנים ללא רישיון. ביום 9/10/2018 קיבלנו את הערר שהגישה העוררת (ערר 108/2018) כנגד החלטות המנכ"ל, וקבענו כי החלטת המשיב לדחות את בקשות העוררת התקבלה ללא שהמשיב הפעיל שיקול דעת פרטני ביחס לנסיבות המקרה, וללא שימוע שמאפשר לעוררת להגיב לטענות נגדה כי היא הפעילה מוסד חינוכי ללא רישיון. הסקנו כי ההחלטה לדחות על הסף את בקשת העוררת אך ורק בשל טעם אחד ויחיד – כי היא הפעילה מוסד חינוכי שלא כדין - בנסיבות העניין – אינה מידתית והיא בטלה. הערר התקבל במובן זה שנקבע כי בקשת העוררת תועבר לניתוב בתוך 3 ימי עבודה ממועד מתן החלטה זו והחלטה בבקשתה, לגופה, תינתן בתוך 15 יום ממועד הניתוב כאמור.

לטענת העוררת בסמוך לאחר מתן ההחלטה בערר החליטה העוררת לפתוח גן ילדים אחד בלבד שהוא הגן נושא ערר זה. החלטה זו נבעה לטענת העוררת מבקשת הרשות המקומית כי תפתח גן אחד בלבד. לטענת העוררת היא המציאה את כל אישורי הבטיחות, התברואה, אישור מאת הועדה המקומית, אישור המועצה המקומית ועוד, כל זאת במאמץ ובעלות לא מבוטלים.

החלטת המנכ"ל

במכתבו של המנכ"ל מיום י"ב אדר א תשע"ט (17/2/2019) דחה המנכ"ל את בקשות העוררת לרישיון לגן הילדים בלשון זו:

"החלטתי לדחות את בקשתכם למתן רישיון בהתאם לסעיף 4(ב) לחוק פיקוח על בתי ספר, התשכ"ט – 1969 מהטעמים הבאים:
 הגננת אשר מונתה לניהול הגן הינה גננת חדשה אשר לא עבדה בגן ילדים לפני כן, ואשר חסרה את הידע והניסיון הדרושים לניהול הגן. הגננת מתקשה בתרגום תכניות העבודה לעשייה חינוכית. כך, תכנית העבודה לטווח קצר אינה מבוססת על תכנית העבודה החודשית ואינה מפרטת את העשייה החינוכית הדרושה לשם השגת יעדי תכנית העבודה החודשית, אלא היא כתובה כתכנית עבודה נפרדת. לא הוצגו אמצעים מתאימים לפיקוח ומעקב על התקדמות התלמידים בהתאם לגילם.
 לאור האמור לעיל, החלטתי שלא לאשר את פתיחת המוסד לשנה"ל תשע"ט".

כנגד החלטה זו הגישה העוררת את הערר שבפנינו. הערר הוגש רק ביום 15.7.2019, יותר מארבעה חודשים לאחר שההחלטה של המנכ"ל נחתמה, הועלתה למערכת הרישוי ונשלחה לנציג העוררת בדואר אלקטרוני.

טענות הצדדים

טענות העוררת

- העוררת טוענת כי אף שהיו תלמידים רשומים לגני הילדים שלה, היא נמנעה מלפתוח את שנת הלימודים עד לאחר שהתקבלה ההחלטה בערר 108/2018. בתקופת הביניים עד שהתקבלה ההחלטה הנזכרת למדו תלמידים אלו בגנים של בעלות אחרת, ועברו לגן של העוררת רק בתחילת אוקטובר של אותה שנה. לאחר שהתקבלה ההחלטה הנזכרת, העוררת פתחה גן ילדים אחד בלבד, נושא הערר.
- לאחר החלטת הוועדה בערר 108/2018 העוררת חיפשה גננת חדשה, שונה משתי הגננות שעבדו אצלה בעבר, שכן והמפקחת הביעה עמדה שלילית באשר לגננות אלה ואף ציינה במפורש בפני העוררת כי במידה ומי משתי הגננות האלה תעבוד בגני העוררת היא לא תאשר את גן הילדים. העוררת צירפה לערר את ההתראות לביטול רישיון העסקה שנשלחו לגננות בשנת הלימודים הקודמת.
- ביום 16/10/2019, ששה ימים לאחר פתיחת הגן, נערך דו"ח פדגוגי בהתבסס על ביקור המפקחת גב' נג'אח עומר בגן. בדו"ח זה המליצה המפקחת לדחות את הבקשה לרישיון בשל כך שלגננת אין תכניות פדגוגיות לגן ואין לה מידע על התלמידים, ומאחר והילדים רשומים "חוקית" בגנים אחרים.

- לאחר שהעוררת קיבלה את הדו"ח פעלה מייד ותיקנה את הליקויים: העסיקה מדריכה לגננת והזמינה ציוד. העוררת אף פנתה למועצה המקומית לרשום את הילדים בגן אך הרישום לא התאפשר מאחר והמשיב לא פתח את המערכת לרישום בהיעדר רישיון לגן הילדים.
- הגננת חמדה נסאר - תחת הדרכה צמודה - הכינה תכנית עבודה שנתית, תכניות עבודה חודשיות וכן ערכה סקר ללמידת השוני בין התלמידים והכינה תכניות עבודה מותאמות אישית. העוררת צירפה את תכנית העבודה השנתית, התכניות החודשיות, סקר הילדים וטפסי מעקב אישי.
- ביום 5/12/2018 נערך ביקור נוסף בגן. במהלך הביקור עצמו, לדברי העוררת, המפקחת לא העירה דבר אודות התכנית השנתית והתכניות החודשיות. על אף זאת בדו"ח הפדגוגי שנערך בהתבסס על ביקור זה היא המליצה לדחות את הבקשה מאותם נימוקים שצוינו בדו"ח הפדגוגי הראשון בהדגשת רישום הילדים בגנים אחרים, החוסר בציוד והטענה כי אין התייחסות פרטנית לילדים בגן בתוכניות הפדגוגיות.
- לטענת העוררת הדו"ח הפדגוגי מבוסס על תשתית עובדתית ומשפטית שגויה:
 - **באשר לציוד** – לאחר הדו"ח הראשון הוזמן ציוד רב לגן, ביום הביקור הגיע משלוח ציוד גדול והודעה על כך נשלחה למפקחת בהודעת ווטסאפ.
 - **באשר לסקר הילדים** – המפקחת לא ביקשה לקבל לידה את הסקר המפורט לכל ילד ואילו הייתה מבקשת את התכניות - היו אלה מוצגות בפניה.
 - **הדרכה** – בביקור ביקשה המפקחת כי הגננת תקבל הדרכה צמודה והעוררת פעלה לצורך כך מיידית.
- העוררת צירפה את ההודעה שנשלחה באותו יום למפקחת שמפרטת את הציוד שהתקבל ואת ההסכמה למנות מדריכה צמוד.
- ביום 24/1/2019 עם קבלת הדו"ח הפדגוגי השני שלחה העוררת התייחסות להערות שעלו בדו"ח.
- ביום 6/2/2019 בעקבות שיחה טלפונית עם עו"ד יפרח מהלשכה המשפטית נשלחו לה מסמכים שונים.
- לטענת העוררת הגן מתנהל תחת הדרכה צמודה של ד"ר מנאר סלאמה, ראש החוג לגיל הרך במכללת סחנין ואשת עשייה חינוכית למופת. העוררת צירפה אישור הדרכה מאת המדריכה.
- הגננת גב' נסאר חמדה היא גננת מצטיינת שעברה הכרה מתאימה, הדרכה והשתלמויות שונות והקביעה כי היא אינה מתאימה להיות גננת מהווה אבסורד מוחלט. העוררת צירפה תצהיר מאת הגננת.
- העוררת סבורה כי סוגיית רישום התלמידים בגנים אחרים עמדה במרכז ההחלטה שלא לאשר את בקשתה. לעניין זה מתקיימת לדברי העוררת בעיה של "ביצה ותרנגולת" שכן ללא רישיון אין אפשרות לרשום תלמידים בגן, שכן המערכת אינה פתוחה לרישום.
- בערר אין כל התייחסות לאיחור בהגשת הערר. בדיון בפנינו טענה העוררת כי סברה שהמשך ההתדיינות בעניינה מול גורמים במשרד החינוך, אף לאחר שיצאה ההחלטה, מצביע על כך שהליך הרישוי לא הסתיים, ועל כן המתינה להגיש את הערר. עוד טוענת העוררת כי לא הבחינה בכך שההחלטה לדחות את הרישיון הועלתה למערכת, טעות שחוזקה בכך שהמשיב המשיך לשלוח ביקורים לגן גם בתקופה זו, שבה נבחנו ההיבטים הפדגוגיים שנוגעים לפעילות הגן. עוד טוען ב"כ העוררת שבתיק שבו יש ייצוג משפטי היה על המשיב לשלוח עותק ההחלטה גם אליו, דבר שלא נעשה.

לאור כל אלו טוענת העוררת כי יש להורות על ביטול החלטת המשיב, המבוססת על עובדות שגויות, שתוקנו, ועל שיקול זר, ולהורות להעניק לה רישיון.

טענות המשיב

- הערר הוגש באיחור של למעלה מארבעה חודשים ועל כן יש לדחותו על הסף. אין מדובר באיחור קצר אלא בשיהוי ניכר לעומת המועדים שקבועים בחוק.
- מעבר לנדרש, מבלי לוותר על טענת הדחיה על הסף, מתייחסת ב"כ המשיב גם לגופם של דברים.
- המשיב ערך שורה של ביקורות פדגוגיות בגן שתוצאתן אחת: הגן לא היה ערוך מבחינה פדגוגית.
- כך בחוות הדעת הפדגוגיות מיום 16.10.18 ומיום 10.12.18 (ביקור שלדברי העוררת נערך ביום 5.12.18) נמצאו ליקויים פדגוגיים מהותיים וחוזרים ונשנים שהצביעו על כך שהגננת אינה ערוכה לפתוח את שנת הלימודים וכן כי גן הילדים אינו ערוך לקלוט את התלמידים שמיועדים ללמוד בו. בנוסף, נמצא כי בגן רשומים תלמידים שרשומים, בהתאם לנהלים ולדין, בגנים אחרים. בשל כל אלה, המליצה המפקחת שלא לאשר את פתיחת הגן.
- כך, בחוות דעת הפדגוגית מיום 16.10.18 ציינה המפקחת כי חסר ציוד משחק בגן, לגננת את תוכניות ולא נעשה מיפוי לתלמידים. תחת "הערות נוספות" כתבה המפקחת כי הילדים נקלטו לגן רק ב-10.10.18 וכי לגננת אין עדיין מידע על התלמידים. ובנוסף, ציינה המפקחת כי ילדים אלה רשומים בגני ילדים אחרים.
- כך עוד, בחוות הדעת בעקבות הביקור בתחילת דצמבר 2018 נמצא כי הגננת אינה מעריכה את התפתחות הילדים על פי היעדים, אין לה תכנית תקופתית אחידה לכלל הילדים, ובמסגרת זו לא ניתן יחס לצרכים הייחודיים המשתנים של הילדים, לגילם ולשלב התפתחותם. עוד צוין כי עדיין חסר ציוד בגן ואין הדרכה לגננת. לסיום צוין, שוב, כי הילדים רשומים ללימוד בגנים אחרים.
- בדיון בפנינו התמקדו טענות המפקחת בכך שבפועל הגננת, שיש לה תעודות הכשרה ואף תעודות הצטיינות, עשתה מעין "סטאז'" בגן זה, במהלך שנת הלימודים נושא הערר. אמנם, פורמאלית, הגננת עשתה סטאז' במסגרת בית ספר כחלק מהליך הכשרתה, אך אין בכך די כדי לאפשר לה לנהל גן ילדים לבדה כמנהלת של הגן. לטענת המפקחת, לאחר סיום ההכשרה על הגננת החדשה להשתלם בפועל בגן ילדים תחת השגחתה של גננת מנוסה. תחת זאת, פעלה הגננת כמנהלת של גן הילדים, אף שלא היו בידיה הכלים הנדרשים לנהל גן כאמור.
- החלטת המנכ"ל מבוססת על חוות דעת פדגוגיות מקצועיות, שנערכו לאחר ביקורים בגן, ואשר הצביעו באופן עקבי על היעדר היערכות להפעלת הגן. אין מקום להתערב בעמדות מקצועיות אלה.
- במהלך הדיון ציינה ב"כ המשיב, למעלה מן הצורך וכדי להפריך חשש שמא יש במערכת מי שמתנכלים לעוררת, כי ביחס לשנת הלימודים תש"ף ניתנה לעוררת חוות דעת פדגוגית חיובית, אף שבאותו מועד טרם הוגשה בקשה לרישיון ביחס לשנת לימודים זו.

לאור כל אלו טוען המשיב כי דין הערר להידחות.

דין והכרעה:**דחיה על הסף**

המועד להגשת ערר קבוע בחוק הפיקוח. סעיף 13 לחוק קובע כי המועד להגשת ערר הוא "תוך עשרים ואחד יום מהיום שהודע לו על הסירוב." מועד זה אף צוין במפורש במכתב הדחיה.

החוק אינו קובע אפשרות לוועדת הערר להאריך מועד זה. אף תקנות סדרי הדין מכוח חוק הפיקוח שותקות בעניין זה. ברם, סמכות כזו קנויה לוועדת הערר, הן כחלק טבעי ומובנה מסמכות ועדת הערר, והן מכוח חוק בתי דין מינהליים, התשנ"ב-1992 (להלן – חוק בתי דין מינהליים), שכן חוק בתי דין מינהליים יחול מקום שבו לא נקבעה הוראה אחרת באופן פרטני (סעיף 4(ג) לחוק בתי דין מינהליים).

הסמכות להאריך את מועד הגשת הערר, כמו גם קנה המידה לאישור הארכה כזו, קבועים בסעיף 22(ב) לחוק בתי דין מינהליים – היינו: קנה מידה של "טעמים מיוחדים שיירשמו". על אופן יישום קנה מידה זה ניתן ללמוד, באנאלוגיה, מאופן יישום הוראות תקנה 528 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, שגם הוא קובע (לעניין הארכת מועדים הקבועים בחיקוק) כי זו תיעשה "מטעמים מיוחדים שיירשמו".

יודגש, כי גם מקום שאין חובה להראות "טעמים מיוחדים", על מבקש הארכת מועד להראות צידוק של ממש לבקשתו. לעניין זה, אין די באמירות כלליות וסתמיות בדבר הצורך בהיערכות לשם הגשת הערר (השוו: י. זוסמן – סדרי הדין האזרחי, ש. לויין עורך, מהדורה שביעית, סעיף 682 בעמוד 888).

בבחינת "טעמים מיוחדים" יש להביא בחשבון את הסיבה לעיכוב, משך האיחור, מהות ההליך, הסתמכות הצד שכנגד וכן את הסיכויים של המבקש לזכות בתיק העיקרי (א. גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי, מהדורה שתיים עשרה, עמוד 1238).

בענייננו, על פני הדברים נראה שהעוררת לא עמדה במבחן המחמיר של "טעמים מיוחדים" ואף לא במבחן המקל יותר של "טעם סביר". בוודאי שלא הייתה הצדקה לאיחור כה ניכר בהגשת הערר. אף במסגרת הערר עצמו אין כל התייחסות לאיחור זה, ובוודאי שאין בה כל בקשה להארכת מועד להגשת הערר. ב"כ העוררת התייחס לשאלת מועד הגשת הערר לראשונה רק במהלך הדיון.

אין לקבל את טענת העוררת לפיה היא לא קיבלה את הודעת הדחיה. חובתה של העוררת, גם לפי נהלי המשיב, לעקוב אחר ההודעות שעולות למערכת הרישוי. טענה זו היתה יכולה להועיל, אולי, אם מדובר היה באיחור קל בהגשת הערר, אך בוודאי שאין בה כדי להצדיק איחור כה ניכר בהגשתו. קשה לקבל, בנסיבות אלו, את הטענה כי העוררת צפתה בהחלטת הדחיה רק שבוע לפני שהוגש הערר.

אף אם היתה תקלה בהקשר זה, שנובעת מכך שעו"ד טבג'ה לא היה רשום במערכת כמייצג, שכן לא היה מעורב בהגשת הבקשה לרישיון, ואילו הוא סבר שההודעה תישלח גם אליו, כמי שייצג בערר 108/19, אין בה כדי להצדיק התנהלות זו של העוררת. כאמור, ההחלטה התפרסמה במערכת הרישוי והיה על העוררת לעקוב בעצמה אחר פרסום ההודעה במערכת.

לא נשמעה גם כל ראייה לסתור את דברי המשיב ולפיהם במקביל להעלאת ההחלטה למערכת הרישוי נשלחה הודעת דואר אלקטרוני לכתובת של העוררת, כפי שזו הוזנה למערכת הרישוי. העוררת היא שמזינה את כתובת הדואר-האלקטרוני אליו יישלחו הודעות אלה, והאחריות לכך שלא צפתה בדואר אלקטרוני זה היא שלה.

אין לקבל כלל ועיקר את הטענה בדבר התמשכות הליכי הבירור בעניינה של העוררת או המתנה להשלמת פעולות נוספות, בידי העוררת או בידי גורמים נוספים, כמצדיקה את התנהלות העוררת.

האיחור הניכר מאוד בהגשת הערר (כארבעה חודשים לאחר ההחלטה נושא הערר), ללא הצדקה, די היה בה כדי להכריע את הכף לדחיית הבקשה.

למעלה מן הצורך, נציין כי גם לגופם של דברים אין מקום להתערב בהחלטת המנכ"ל.

העמדה הפדגוגית של המשיב

בעדותה בפנינו מיקדה המפקחת את הטעמים להחלטה הפדגוגית שלא לאשר את פתיחת הגן, ואלה דבריה:

"נג'אח עומר:

אז הגננת, בדרך כלל שנה ראשונה, היא עושה סטאז' בגני ילדים. בתחילת העבודה שלה, היא עושה תקופת סטאז'. בתקופת הסטאז' אנחנו מלווים אותה עם מדריכה. שהיא מלווה אותה במשך השנה. משרד החינוך מלווה את הגננת, הסטאז'רים, במדריכה, במשך שנת הלימוד. המדריכה הזאת חייבת לפגוש את הגננת פעם בשבוע. אז פה, במצב הזה, הגננת חמדה, שהיא היום גננת, בשנה שעברה היא היתה מורה בגן א', לא עברה תקופת הסטאז'. אז משרד החינוך לא השגיח על התקופה, תקופת הניסיון שלה. אז בשבילנו, התקופה, הזמן הזה שהיא עובדת בו בגן, זאת, זה תקופת הניסיון שלה. ולצד הרב, אין מדריכה. מדריכה ראשונה שהם הזמינו מדריכה, זה היה בחודש דצמבר. היא היתה בשם שרופה סעיד. והמדריכה הזאת עזרה לה בתיקון תוכנית העבודה ואחרי זה הבנתי שהיא ניתקה קשר והיה קשה לה להשלים את העבודה עם חמדה ואז חיפשו מדריכה אחרת, שהיו לה שלושה מפגשים, בסך הכל, עם חמדה. אני ראיתי שיש שיפור בעשייה החינוכית של חמדה, רואים שאם משקיעים, אז אף אחד לא יכול לפסול גננת על הסף ולהגיד שהיא לא מתאימה, אלא צריך, אנחנו יכולים להעצים אותה. אבל אי אפשר להגיד שהיא היתה מוכנה לנהל גן בתחילת השנה. אני לא ראיתי את זה. היו הרבה חסרונות בעשייה שלה, בנוסף לחסרונות בציוד, שראיתי אחרי זה שהעמותה השלימה את הציוד רק אחרי המפגש השני שלי, שהיה בדצמבר. אני ביקרתי באוקטובר, ציינתי שיש חסרונות, חזרתי בדצמבר, היו אותם חסרונות. אני שאלתי את המנהלת למה לא השלמתם אמרה – נשלים היום. אבל אפשר להגיד שלא השלימו. מאוקטובר עד המפגש השני, הם לא השלימו.

היור' עו"ד יואל בריס:

בדצמבר זה כבר כן הושלם?

נג'אח עומר:

אני לא יודעת. אני הייתי בדצמבר ולא היה. היא העבירה תמונות, אבל אני לא יודעת אם זה היה בתוך הגן. אבל בדצמבר אני הייתי בביקור השני שלי וזה לא היה גם. נכון?

חמדה נסאר:

נכון. אני אמרתי לך שאנחנו הזמנו ועדיין לא הגיעו,

נג'אח עומר:

עד דצמבר לא היה.

נג'אח עומר:

אז גם במפגש השני שלי, לא היו. הציוד שהיה חסר במפגש הראשון, לא היה במפגש השני.

אז אני לא יכולה להגיד שהשלימו. אם היא אומרת – הזמנו, אבל אני ביקרתי, אין. אני לא ביקרתי יום אחרי ביקורי הראשון. אני ביקרתי חודשיים אחרי הביקור הראשון. בביקורי הראשון, אני ביקרתי באוקטובר. ב- 10.10 באוקטובר, אני חושבת.

חוץ מזה, הם הפעילו את הגן ב- 10.10 באוקטובר. באוקטובר, יש תהליך, התהליך העשייה בגן, זה מתחיל מתחילת שנת הלימודים. אם אנחנו מדברים על ספטמבר, הגננת ממפה את הילדים, היא עושה מיפוי כיתתי, עושה לה את הצורך, מה הצרכים של הילדים, עם הילדים שיש לה בגן ועד חודש אוקטובר, היא צריכה לכתוב תוכנית עבודה. הם קלטו את הילדים שלהם באוקטובר. אז אם הם קלטו את הילדים שלהם באוקטובר, אז עד דצמבר תהיה להם תוכנית עבודה. אז מתי נתחיל את העבודה עם הילדים, אני לא יודעת.

עצם הדבר שהתחילו שנה באיחור, זה פגע בילדים, אני חושבת. אני חושבת שהיתה צריכה להיות אחריות מצדם, מצדם ולא לפתוח השנה חודש וחצי אחרי פתיחת שנת הלימוד.

ציפורה גולן:

איפה היו הילדים?

נג'אח עומר:

בגנים הרשמיים. הם הוציאו את הילדים מהגנים שלהם, וקלטו אותם באמצע אוקטובר. אז גם זה לא, לא, לא, לא, הגננת כבר עשתה מיפוי. איפה שהילדים,

היו"ר עו"ד יואל בריס:

זה קשור ... החלטה שלנו ניתנה, [מדברים יחד]

נג'אח עומר:

כן. הילדים למדו בגנים שהגננת עשתה עבורם מיפוי, עשתה, העריכה את ההתפתחות שלהם והיא בנתה להם תוכנית עבודה. פתאום, העמותה הוציאה את הילדים האלה מתוך הגנים והיום הילדים בידי גננת שהיא לא מכירה עליהם כלום והיא צריכה לעשות עוד פעם את התהליך עצמו ולמפות את הגן [מדברים יחד]

ציפורה גולן:

בכמה ילדים מדובר בכל גן?

נג'אח עומר:

מדובר ב- 23 ומיפוי לא עושים תוך שבוע.

ציפורה גולן:

לא.

נג'אח עומר:

מיפוי, לא פחות מחודש. מחודש וחצי, אפילו. עד שאנחנו נדע בדיוק איפה אנחנו נמצאים."

אכן, כפי שציינן ב"כ העוררת בפנינו, אין כל דרישה פורמאלית לכך שגננת מתחילה לא תנהל בעצמה גן ילדים. לעניין זה, אין בסיס לאמירה, המשתמעת, של המפקחת, כאילו בעצם הדבר יש פגם בהתנהלות העוררת. באותה מידה, אין לזקוף לחובתה של הגננת את העובדה שאת הסטאז' שלה במסגרת ההכשרה עשתה בכתה א' בבית ספר, וממילא לא היתה תחת עינה הפקוחה של המפקחת.

אף אין די לזקוף לחובתן של הגננת, ושל העוררת, את זאת ששנת הלימודים נפתחה בגן באיחור, שכן הדבר נבע ממועד החלטה של ועדה זו בשאלת הפסילה על הסף של בקשת העוררת לרישיון. משכך, גם אין לזקוף לחובתן את העובדה ש-6 ימים לאחר פתיחת שנת הלימודים עדיין לא הכירה הגננת את מצבם של כל אחד ואחד מהתלמידים בצורה אישית ומפורטת.

אלא שהצטברות הליקויים הפדגוגיים שצוינו בדו"חות, באופן חוזר, ובפרט: היעדר ציוד מתאים גם בביקור בדצמבר, היעדר תוכנית סדורה והיעדר התייחסות מספקת לצרכים הפרטניים של התלמידים שבגן, כל אלה גם בביקור שנערך בגן בתחילת דצמבר - הצטברות של כל אלו יחד יכולה ללמד על ליקוי פדגוגי בהפעלת הגן.

אפשר שליקוי זה נובע, בחלקו, מכך שמדובר בגננת חדשה. אפשר שהוא נובע, בחלקו, מכך שהתלמידים החלו את השנה בגן אחר. אפשר שהצטברות הנסיבות שנבעו מן העובדה שהלימודים בגן החלו באמצע שנת הלימודים, לאחר תקופת אי-ודאות של ההורים והתלמידים בגן, היוו אתגר גדול מידי עבור גננת חדשה.

יחד עם זאת, אין בכל אלה להסביר את האיחור בהשלמת הציוד לגן, שגם לדברי העוררת הושלם רק סמוך לאחר הביקור בגן בתחילת חודש דצמבר, הגם שאין עדות ברורה לכך שכל הציוד אכן הושלם באותו מועד.

יהא הדבר אשר יהיה, לאחר שניתנו לעוררת מספר הזדמנויות, רשאי היה המנהל הכללי להסתמך על העמדה הפדגוגית של גורמי המקצוע בשטח ומהתרשמותם הישירה מהנעשה בגן הילדים, ולקבל החלטה שלא לאשר את פתיחת הגן.

בוודאי שבנסיבות אלו לא מצאנו כי נעשה עוול לעוררת עד-כדי-כך שהדבר יחייב לקבל את הערר שהוגש, כאמור, באיחור גדול, ועד-כדי התערבות שלנו בשיקול הדעת הפדגוגי של המפקחת ושל המשיב.

סיכומו של דבר: הערר נדחה הן בשל האיחור המשמעותי בהגשתו והן לגופו.

נציין, לסיום, כי ההחלטה בערר זה ניתנת בהתאם להוראות סעיף 8(ג) לחוק בתי דין מינהליים, התשנ"ב-1992.

תאריך: ב' אב תש"ף, 23 יולי 2020.

 ציפי גולן
 חברת הוועדה

 יואל בריש, עו"ד
 יו"ר הוועדה

 דוד הרשקוביץ, עו"ד
 חבר הוועדה